

stemmelser lovfæstet, vil Spørgsmaalet jo melde sig af sig selv.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg gentager min Tak til Udvalgets Flertal for den Tilslutning og velvillige Behandling, det har givet Lovforslaget, og anbefaler, at det nyder Fremme i dette høje Ting.

Green: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for de Udtalelser, han har fremsat i Anledning af Flertallets Ændringsforslag, Udtalelser, som jeg mener, vi i enhver Henseende kan være tilfredse med. Ganske særlig gælder det Ministerens Omtale af Ændringsforslaget under Nr. 11. Jeg betonedes før, at vi ikke havde tænkt os det anderledes, og vi nærer Tillid til den Overvejelse af dette Spørgsmaal, Handelsministeren vil foretage.

Med Hensyn til § 7 ønsker jeg at sige, at Udvalget her ikke tilsigtede at stille andet Forslag end et saadant, som laa indenfor den Ramme, der var givet ved det af Handelsministeren foreslaaede, og det kan jo kun tilfredsstille, at Handelsministeren kan erkende, at Forslaget i den Formulering, det har faaet, bedre tilfredsstiller de Hensyn, der har fremkaldt det.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) vil jeg minde om, hvad ogsaa Handelsministeren gjorde opmærksom paa, at der findes en Revisionsbestemmelse. Det var et nyt Omraade, vi kom ind paa i 1919, og det var derfor ganske naturligt, at det blev bestemt, at der skulde fremsættes et Revisionsforslag inden Udgangen af 1925. Da Loven traadte i Kraft den 1. Januar 1920, er der altsaa kun gaaet 2½ Aar af de 6 Aar, der var fastsat som Prøvetid. Man vil derfor vistnok indrømme, at det ikke vilde være naturligt i dette Øjeblik at forkorte denne ved at komme ind paa Spørgsmaal, der er af principiel Betydning. Det har man ogsaa været enig om i Udvalget. Naar der allerede nu er kommet et Lovforslag frem, er det ikke, fordi man har ønsket en Revision nu, men fordi der i den gældende Lovs § 9 fandtes en Bestemmelse, som kunde spærre for en Udvikling, man i Virkeligheden maatte ønske at se an. Men det vilde være ganske unaturligt at tage de Stridsspørgsmaal, der blev afgjort i 1919, op til ny Behandling ved denne Lejlighed. Handelsministeren har ganske rigtigt benyttet Lejligheden til enkelte mindre Ændringer, som har deres Rod i de særlige Forhold, navnlig de økonomiske, der er Tale om i Lovforslaget. De er imidlertid meget naturligt motiveret derved, at man vedtog

Loven i en Højkonjunktur paa en Tid, da man regnede ganske anderledes end nu og derved i Virkeligheden kom til at lægge alt for tunge Byrder paa Vekselererne. Jeg finder det altsaa meget naturligt, at Handelsministeren har benyttet Lejligheden til at foreslaa disse Ændringer, saa meget mere, som Afgiften i Virkeligheden er en ganske principstridig Næringssskat, som man ellers ikke paalægger i dansk Ret. Men det har, som sagt, ikke været Meningen at komme ind paa de principielle Spørgsmaal, navnlig det store Spørgsmaal, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds rejste, om Mægler-Ordningen. Det blev afgjort i 1919 paa en saadan Maade, at alle erklærede sig enige i denne Ordning og vilde se den an indtil 1925. Til den Tid kan man altsaa tage det nævnte principielle Spørgsmaal op til Overvejelse.

Det Mindretal, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds har talt for, foreslaar Lovforslagets første Paragraf udstemt. Den har til Hensigt at muliggøre Opretholdelsen af — jeg vil ikke kalde det andet end — en Kurskonstatering i visse Provsbyer. Det er, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, navnlig Aarhus, der er Tale om. Paa det, der kaldes Aarhus Børs, har der været noteret en Værdi paa visse jydsk Papirer, og man har gerne ved Fondsbørsloven villet skabe Rammer, der tillod denne Noterings Opretholdelse. Det ærede Medlems Bemærkninger mod den omtalte Bestemmelse har efter min Mening intet som helst med Virkeligheden at gøre. Naar det ærede Medlem saaledes talte om, at der kan udvikle sig Spekulation, og at det er nødvendigt i Tide at træffe Forholdsregler derimod, tror jeg, at det ærede Medlem ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i, hvordan Forholdene har udviklet sig. Det vil jeg derfor gerne omtale lidt nærmere. Der er ganske vist i Aarhus noget, der kaldes en Børs; jeg foretrækker nu at kalde det en Børsnotering eller en Kurskonstatering for visse jydsk Aktier. En saadan Børs begyndte man i 1886, altsaa for omtrent en Menneskealder siden, under Ledelse af den stedlige Handelsforening. Der blev affattet visse Bestemmelser, Vedtægter, hvori det bestemtes, at samtlige Medlemmer af Handelsforeningen kunde deltage, altsaa praktisk talt alle Købmænd, alle Forretningsfolk i Aarhus, alle, der overhovedet er Medlemmer af Handelsforeningen der. Derfor stilles der i Almindelighed ikke særlig strenge Betingelser. Det, der er opnaaet ved den Kursnotering, som saaledes i en meget lang Aarrække har fundet Sted og har